

hvor faa Mennesker der have Interesse af Toldbeskyttelsen, saa vilde man blive forbavset over den Dristighed, hvormed man fra en enkelt Side haardnakket hævder Paastande, der staa i direkte Modstrid med Virkelighedens Kendsgerninger. Alle Erhverv knyttede til Handel og Søfart ere jo selvfølgelig interesserede i Toldfrihed eller lave Toldsatser. De største Haandværksfag, Murere, Tømrere, Bygningssnedkere, Malere, Tapetserere, Slagtere, Bagere o. m. a. have ingen Toldbeskyttelse, og en Nedsættelse af Tolden kan saaledes ikke skade, men kun gavne dem. Selve den toldbeskyttede Industri er jo ligesom hele den ubeskyttede Industri i højeste Grad interesseret i Frigørelsen af Tolden paa Raa- og Hjælpstoffer. Og man har, mig bekendt, fra ingen Side forlangt en pludselig Ophævelse af al Toldbeskyttelse. Tværtimod har man her i Tinget saa godt som ikke rørt ved det mindre Haandværks Toldsatser og nedsat Storindustriens Toldunderstøttelse saa lempeligt at mange moderat beskyttede Industrier ligesom Arbejdernes Talsmænd i begge Ting har kunnet slutte sig til det i 1897 og flere Gange senere af Folketinget udarbejdede Forslag. Dette var saa hensynsfuldt affattet, at endogsaa et Flertal af Højres Gruppe her i Salen og to konservative Regeringer i alt væsentligt kunde tiltræde det. Under disse Forhold har man vanskelig ved at forstaa, hvorledes man fra en enkelt Side inden for Højre vedblivende kan tale, som om man ved Folketingets Forslag var traadt „Byernes“ Interesser for nær.

Men der er endnu en Hovedbetragtning, som paa Toldreformens Omraade med Fremtidens Udvikling for Øje burde være afgørende for Lovgivningsmagten. Indførselen af fremmede Varer, som vi godt kunde producere her i Landet, vokser stærkt i de senere Aar. Den højt beskyttede Fløj af vor Storindustri, der saa gerne identificerer sine Interesser med „Byernes“, formaar ofte ikke at kunne konkurrere med Udlandet trods en Toldbeskyttelse af 25—50 pCt. af Varenes Værdi. Men netop denne høje Toldunderstøttelse er en af de væsentligste Aarsager til, at flere Grene af vor Industri gaar tilbage. I Ly af Toldbeskyttelsen er en Mængde af vore industrielle Virksomheder blevne baserede som Drivhuskulturer paa et fuldstændig fejlt praktisk Grundlag, og de arbejde videre paa dette fejle Grundlag i Stedet for resolut at kaste Krykkerne og følge med Udviklingen. Man undlader at anskaffe ny Maskiner, at indføre forbedrede

Metoder og at forøge Arbejdsudbyttet gennem en tidssvarende Specialisering af Produktionen.

En lempelig men konsekvent gennemført Nedsættelse af Toldunderstøttelsen vilde fremtvinge en forbedret og simplificeret indenlandsk Produktion og bevare vore danske Arbejdere for den Krise, der bliver uundgaaelig, hvis vi ikke gennem Toldnedsættelser tvinge Fabrikkerne til at følge med Tiden og udvikle større Dygtighed i Konkurrencen med Udlandet end hidtil. Man har ganske vist den Udvej at udelukke de fremmede Varer gennem en forøget Toldunderstøttelse, men dette vilde under vore Forhold være det samme, som om en Læge vilde give Morfinisten en permanent forøget Dosis af den Gift, der har svækket Patientens Konstitution. En Toldreform med Frigørelse af Raa- og Hjælpstoffer, Ophævelse eller Reduktion af Tolden paa Nødvendighedsartikler og varsom men konsekvent gennemført Nedsættelse af Storindustriens alt for høje Toldunderstøttelse vilde saa langt fra at skade Byerne tværtimod direkte og straks gavne det langt overvejende Flertal af Bybefolkningen og lidt efter lidt skabe sundere Forhold for hele Byernes Erhvervsliv.

Det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) omtalte, hvor uheldigt vore *Skibsrederier* ved den foreslaaede Dobbeltbeskatning af Aktieselskaber for Fremtiden vilde blive stillede efter Skattekommissionens Forslag. Det danske *Skibsbyggeri* er i Forvejen under den bestaaende Toldlov saa stiftmoderlig behandlet, at der i Told af de til Skibets Bygning anvendte Raamaterialier ofte svares fra 4 til 6 pCt. af det færdige Skibs Værdi, medens et i Udlandet bygget Skib kun betaler en Toldskat af 3 pCt. af Værdien. Naar man nu til denne gamle Uret mod en af vore mest nationale Industrier, vort danske Skibsbyggeri, føjer en ny uretfærdig Skat paa vore danske Skibsrederier, saa kan det i en vis Forstand siges, at man lovgiver med Logik, men denne Logik taler ikke til Fordel for vore Lovgiveres nationaløkonomiske Statsmandsblik. Der er i vort Land, der væsentligt lever af Agerbrug, Søfart og Handel, to Erhvervsredskaber, som absolut burde være ubeskattede, det er Skibet og Ploven.

Skattekommissionens Venner ville som Svar paa den fra forskellige Sider her i Salen fremførte Kritik over de foreliggende Forslag gøre opmærksom paa, at disse paa flere vigtige Punkter dog have modtaget en Del haandgribelige Forbedringer, sammen-